

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Františkanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po: pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Tri pisma dr. Kreka gospodični Kamili Theimer.

Afera Kamile Theimer je zadnji čas nekoliko utihnila. V javnosti je bilo kljub temu zanjo veliko zanimanje in so se govorile razne verjetne in neverjetne stvari. Šepetale so se tu in tam prav skrivnostne besede. Eni so rekli, da je Kamila Theimer vse preklecala, da še več, da je šla prav tja v selske hribe prosit dr. Kreka za odpustanje. Baje je Kamila na koljenih prosila milosti. Take vesti so seveda prihajale od klerikalne strani. Nasprotni glasovi so trdili, da je pozneje Kamila Theimer oni preklek pri svojem advokatu zopet preklecala, ker so baje klerikalci v trenutku nerazsodnosti od nje izsilili izjavo, da vse preklečuje.

Te vesti so bile brez prave podlage in so si bile naravnost nasprotne: saj se je n. pr. trdilo, da se je Kamila Theimer po spravi odpeljala z dr. Krekom skupno v Švico in da bo tako vsa stvar pozabljena. Glede porotne obravnave proti »Slovenec« se je pisalo to in ono. Zanimiva je bila okrožnica na županstva glede predlaganja porotnikov in tudi druge novice so dale slutiti marsikal.

Tišina je imela v sebi mnogo sumljivega. V splošnem se je smatrala stvar za zavoženo in pokopano. Mi smo vesti te in one vrste zasledovali — in smo čakali autentičnih poročil.

Blizal se je katoliški shod in klerikalci se je posrečilo za ta čas stvar potlačiti. Razven namigavanj in splošnih opazk tudi naši napr. listi niso mogli prinesiti glede afere nič novega. Reklo se je sicer, da so za kat. shod pripravljena vsa dr. Krekova pisma — toda — nič ni kazalo, da se objavi.

Pismo gđne. Kamile Theimer.

Včeraj zjutraj je prejelo uredništvo »Dneva« pismo z Dunaja, v katerem nam je gđna. Kamila Theimer poslala tri pisma dr. Kreka. V svojem pismu nam izjavlja Kamila Theimer, da se ne misli udati. Dobesedno piše:

Cenjeno uredništvo »Dneva«!

»Ne vem, ali so tudi k vam dospela napačna poročila o moji poravnavi s klerikalci. Naravno je, da so vsa ta poročila popolnoma izmišljena. Jaz se ne mislim umakniti in nisem niti trenutek na to mislila.«

Dalje piše Kamila Theimer, da se je posrečilo preprečiti obravnavo, ki je bila določena na 28. t. m. in da je ona proti vsakemu zavlačevanju in da je to tudi že javno povedala. Dnevi katoliškega shoda so tako važni, da je sedaj najprimernejši čas

izpregovoriti. Zato nam je dala pisma na razpolago. Prinašamo tu dobesedni prevod.

Pisma dr. Kreka.

Dunaj, 6. julija 1902.

Ljuba prijateljica!

Po nekaj urah, prečutih brez spanja, sem končno zaspal in sem se prebudil ob en četrt na enajst. Ob 11.25 se odpeljem.

Torej...

Razmerje? Vidim, da prihaja čas, ko bom pasivno ubogal vsako željo — morebiti je ta čas že tu... Iz vaših besedi pri najinem zadnjem pogovoru, se mi je stavilo vprašanje: Konec? ... Včeraj se je to vprašanje pojavilo zopet v drugi zvezi...

Vi sami ste rekli, da ne ljubite zunanjega ljubimkanja. Ta opomba je bila glavni vzrok, da sem začel premišljati sam o sebi. Sramujem se, ako sem v tem oziru tudi najmanj kaj zagrešil...

Dr. Krek.

Ljubljana, 12. jul. 1912.

Preljuba prijateljica!

Moje počitnice se še niso začele. Seja za sejo, vožnje in potovanje od Drave do morja — vse kaže, da bo fiakarsko življenje še dolgo trajalo. Toda Vi morate vendar vedeti, da me spremljate na teh potih neprestano, podnevu in ponoči, pri solncu in megli, neprenehoma...

Odločil sem se, da pridem dne 17. t. m. na Dunaj. Pri splošni zvezi (Allgem. Verband) imam sejo. Seveda ta seja sama ni bila odločilna za mojo pot na Dunaj. Po 3. uri popoldne torej prosim za svidenje... Sporočila v tem slučaju prosim — najboljši na drž. zbor.

Dr. Krek.

Ljubljana na dan Marijinega Oznanenja 1913 ponoči.

Velečena milostljiva gospe! Sedaj vidim, da mi božji prst čudežno kaže mojo pot. Jaz mu bom sledil... Dovoljujem si Vas kar najiskrenejše prositi, da uničite moja pisma, ki se morebiti v Vaših rokah še nahajajo. V molitvi se bom vedno spominjal na Vas.

Dr. Janez Krek.

Komentarja tem pismom ni treba. Posamezne besede govore dovolj. Seveda pisma niso cela — to je le nekaj stavkov. Celj — najvažnejši — oddelki so izpuščeni, ker sploh ne smemo zagledati belega dne. Zato se ponavljajo pike in črte. Ve drugo si je lahko razlagati — posebno tudi nujno prošnjo, naj se listi uničijo. Katoliški romarji bodo imeli tu primeren čtivo, ako se hočejo prepričati.

Ponižana Ljubljana.

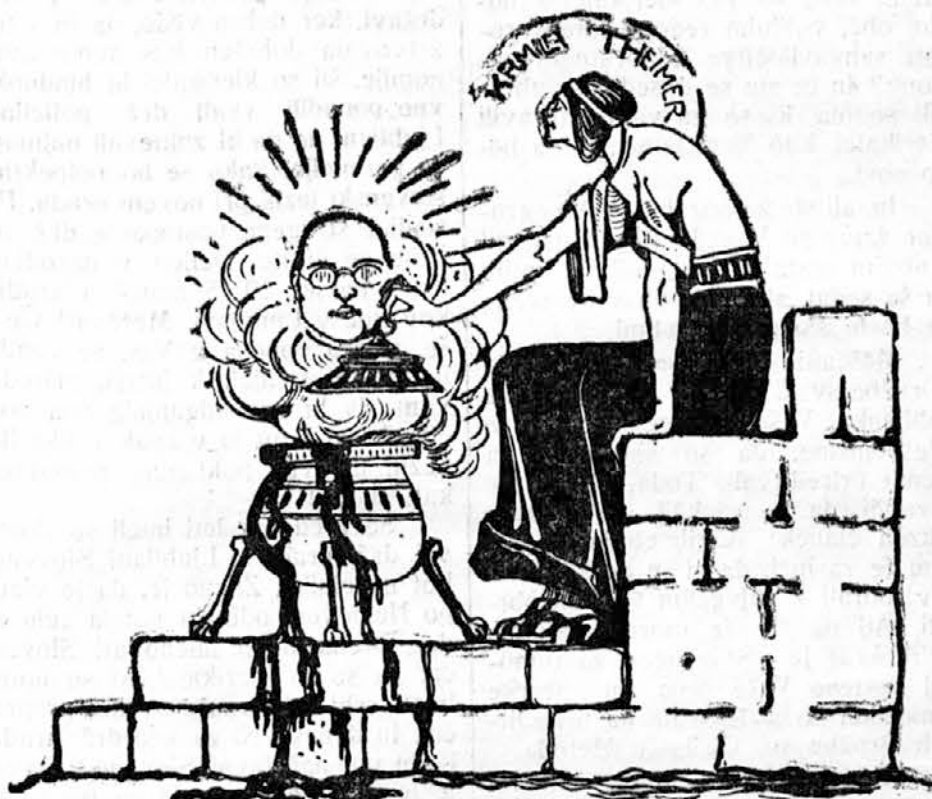
(Iz vrst ljubljanskega meščanstva.)

Pet let je že klerikalizem na čelu, da bi spravil Ljubljano pod svoj podplat. In še predno ji je mogel zadati zadnji smrtni udarec, pripravila se že z ošabno gesto zmagovalnega vojskovodje k triumfalnemu pohodu v nesrečno mesto.

Pet let — kako kratka doba — a vendar koliko bridkega ponižanja morala je pretrpeti naša bela Ljubljana in ž njo ves slovenski narod! V srce mora zaboleti vsacega rodoljuba, če pomisli, koliko smo Slovenci le v zadnjih par letih nazadovali in to samo vsled izdajstva — lastnih ljudi. Odkar je Valjuno v službi oholega tulca divjal med svojimi krvnimi brati, ni rodila slovenska zemlja še taci izdajci, kakor jih šteje po krivem si svoje ime lasteča S. L. S. v svoji sredi. Dežman je protitip nemškutarja, a je vedno odkrito nastopal proti narodnim težnjam slovenskim in narod se ga je vedel ubraniti. Kaj pa današnji Dežmani? Stopajo v krinki braniteljev slovenskega naroda, v resnici pa izdajajo na nameresamnejši način ne le narodne, ampak tudi verske svetinje naše.

Vprašamo torej javost: kdo je večji naš sovražnik, tujec, ki se odkrito bori proti nam, ali klerikalec, ki se hlini dobrega narodnjaka, za hrbtno pa za 30 srebrnjakov prodaja svoj narod? Ko so ljubljanski turnarji obhajali pred meseci svoj jubilej, ostala je Ljubljana hladna v dno srca smatrajoč udeležence tega jubileja po pravici za neljube goste. Če je tako nastopala proti odkritim sovražnikom, naj li z ljubeznijo sprejme ljudi, ki imajo na čelu užgan sramotni pečat Efilalta? Naj-li Ljubljana z odprtimi rokami sprejme ljudi, ki so baš nji prizadeli v zadnjih petih letih toliko gorja? Meščani! Ako je v Vas kaj ponosa, Vi klevetnikom in največjim škodljivcem svojim ne bodejte nudili soli in kruha, pokažite, da nečete imeti z njimi nič opraviti, obrnite se z zaničevanjem od njih proč! In ako Vas bodo še v zadnjem trenutku nagovarjali, da bi z zastavami okrasili svoje hiše, naštejte agitatorjem vse one krivice, ki ste jih mogli pretrpeti od ljudi, ki se bodo jutri šopirili na kat. shodu. Pokličite jim v spomin, kako hudobno so klerikalci komaj leto po sept. dogodkih postopali proti Ljubljani. Ko so nekateri ljubljanski trgovci in go-

Priprave za katoliški shod.



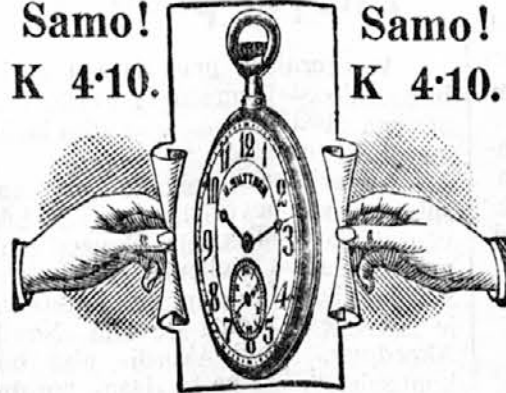
Odkritje na predvečer klerikalnega kongresa.

stiličarji povodom obletnice tistih dogodkov izobesili žalne zastave, navedel jih je »Slovenec« imenom z izrecnim pozivom, naj jih pristaši S. L. S. bojkotirajo! In to v istem času, ko je »Domoljub« delal strastno reklamo za »Kranjsko hranilnico« in ob enem pozival kmečke fante k pretrani narodni popustljivosti napram Nemcem. Povejte, meščani, klerikalnim agitatorjem, da še niste pozabili, kako Vas je »Slovenec« ob času aneksije denunciral kot antidi-nastične, državni nevarne elemente, kako je vedno pri vsaki priliki namigaval, da se v Ljubljani morajo skri-

tihi toliko gorja? Meščani! Ako je v Vas kaj ponosa, Vi klevetnikom in največjim škodljivcem svojim ne bodejte nudili soli in kruha, pokažite, da nečete imeti z njimi nič opraviti, obrnite se z zaničevanjem od njih proč! In ako Vas bodo še v zadnjem trenutku nagovarjali, da bi z zastavami okrasili svoje hiše, naštejte agitatorjem vse one krivice, ki ste jih mogli pretrpeti od ljudi, ki se bodo jutri šopirili na kat. shodu. Pokličite jim v spomin, kako hudobno so klerikalci komaj leto po sept. dogodkih postopali proti Ljubljani. Ko so nekateri ljubljanski trgovci in go-

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Samo!
K 4-10.



Samo!
K 4-10.

Št. 410 Nikel ank. rem. Rosk.
jako dobro idoča samo K 4-10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor tudi največja izbira zlatnine in srebrnine po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastoj in poštine prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. ::

Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalje.)

»Tako je. Gospod ti podari za to pet grošev.«

»Imenitno!« je vzkliknil fantič; oči so se mu zasvetile, in brez odloga se je obrnil k Florestanu, ki mu ni nič kaj ugajalo slišati debelo babo, kako samolastno določa že naprej njegovo dazljivost:

»Ali pojdeva takoj, gospod?«

»Da, prijateljček.«

Kmalu sta korakala po gozdni poti, ki je vodila skozi šumo do Jerine kolibe.

V vsaki drugačni okolnosti bi bil začel Florestan pogovor s svojim vodnikom.

Zdaj pa mu niti ni prišlo na um. Pustil ga je živjati pred seboj tja v en dan, sledil mu molče in premišljal spotoma o rečeh, ki jih je bil izvedel.

Ah, to je bilo vse prej kakor tolažljivo. Vedel je sicer, da gredo vsi akti v matičinih zadevah v prepisu na okrajno sodišče.

Ta misel ga je napotila, da je odprl usta in vprašal vodnika:

»Daj, prijateljček, povej mi, kam gredo ljudje tega kraja, kadar imajo opravka pri sodišču?«

»Kadar se pravdajo, gredo v Sen-Dizjé, tiste pa, ki so jih zalotili na lovu ali so kaj ukradli, vodijo pa v Vasi.«

»V Vasi... Hvala ti lepa.«

In spet se je pogreznil Florestan v svoje premišljevanje.

»Zapisano mora biti pri sodišču v Vasiju... in naposled, tudi če se ta vpis ni izvršil, saj morajo biti vendar priče, ki so prisostvovala opravi in podpisale z gospodom Rošeguškim. Te priče moram najti.«

Župan je bil mrtev; to je bil nedvomno strašen udarec, ali nazadnje je bil vendar sin še tu. Florestan je bil prepričan, da zbudi v mladem volaku zanimanje za usodo Marte in njene dražestne male Gilberte. Upal je neomajno, da mu bo mladi mož pomagal pri njegovem iskanju.

In tudi Jera... ta ženska, ki je bila zaupnica vseh ter je vedela in videla vse — tudi ona mu bo mogla povedati... navesti mu imena prič in ga voditi v njegovem poizvedovanju.

Bil je že nekoliko mirnejši, ko sta dospela v najgostejšo goščavo in mu je paglavček pokazal kolibo skozi goste veje dreves, rekoč:

»Tukaj je Jerina hiša.«

»Bog ve, če je zdaj doma.« je dejal Florestan, bolj samemu sebi kakor njemu.

»Je, gospod.« je odgovoril fantiček, »saj jo slišite, kako rogovili po koči.«

In z zgovorno gesto je iztegnil roko.

Florestan, umevaje to kretanje, je izvelel iz žepa pet grošev.

»Evo ti, mali.«

»Hvala lepa, gospod.«

In zdiral je po šumi kakor mlad žrebiček...

Florestan je potrkal na zaprta vrata.

»Kar noter.« je odgovoril stari-kav ženski glas.

Odprl je in stopil v izbo, ki je ne bomo opisovali na novo, saj se ni bila izpremenila v ničemer, odkar smo jo posejili pred 8 meseci kot zavetišče Marte Lemetrove.

Jera je zazijala, vsa začudena nad nenadnim pojavljanjem velikega starca z zagonetno plavimi lasmi.

»S čim vam smem postreči, do-bri gospod?«

Tudi on je gledal zavzet to revno bivališče, kjer je Marta plakala in trpela in kjer je zagledala njena hčerka luč sveta...

Gledal je starko, siroto z nezapnimi očmi... njo, ki mu je dala ključ vse te zavozljane zadeve.

»Prijatelj sem...« je dejal in stopil korak naprej, »prijatelj gospodične Marte Lemetrove.«

»Ah! ali vas pošilja ona sem-kaj?«

»Da, mati Jera.«

»Torej prihajate iz Pariza?«

»Naravnost.«

Jera mu še vedno ni prav za-

upala. In previdno je povzela, ne rekoč niti da, niti ne:

»Hmhm... Kako se ima gospodična Marta? Dobro?«

»Eh, beda oblege jo je precej potrla... da... lahko bi rekel, zelo ji je škodilo vse tisto. Toda nadejam se, da bo kmalu spet zdrava, zdaj, ko smo zopet v urejenih razmerah. Kar pa se tiče male...«

»Saj res!« je vzkliknila Jera, ki za vse na svetu ne bi bila prva omečeno, izvedeti kaj novega o mali Gilberti otroka, daši je hrepelena neizberti. »Da, da, kako je z malo?«

»Imenitno, dobra žena. Bela kot mleko in rdeča kot kri, pa debela kakor pakec — ni si moči predstavljati. Laski ji že rasto in živa je, da nikoli takega; vse hoče prijeti, vse pograbi si svojimi ročicami.«

»Kaj pa... ali ve gospodična Marta...«

»Kaj — če ve?...« Starka še vedno ni zaupala popolnoma; dodala je izbegljivo:

»Tisto nesrečo, pri Rejšofenu.« »Zaradi gospoda de Rošeg?« Da izvedela je njegovo smrt že v začetku oblege.

Ime je bilo izgovorjeno. Jera, ki je vedela zdaj zanesljivo, da je ta mož Martin zaupnik, ga je pogledala od strani in dejala:

»Zdaj pa že vidim, da ste dober prijatelj z gospodično Marto; nemara ste kak sorodnik gospe Olimpije?«

»Rodbinski prijatelj, tako neka-ko. Sicer pa je gospa Olimpija pred par tedni umrla.«

»Oh!«

»Zgodila se je nesreča... velika nesreča... umrla je nagle smrti za časa oblege...«

»Uboga Marta! Samo svojo teto je imela... Njen oče je ne bi hotel več poznati — to je več kakor gotovo. Sicer pa tudi živa duša ne ve, kje je in kako se mu godi. Odkar so ubili tistega pruskega oficirja, se gospod Gregor ne sme več pokazati. Nemci bi ga ustrelili kakor steklega psa... In zdaj, ko je ostal gospod de Rošeg tam doli pri Rejšofenu... ah, uboga Marta!...«

»Baš zato me je prosila pomoči. Prišel sem v ta kraj, da uredim položaj njene hčerke... Sicer pa mi je izročila vse potrebne papirje. Ona sama me je poslala k vam, dobra žena, češ, da dobim od vas še podatke...«

»Zaradi...«

»Zaradi priznanja otrokovega. Javili ste jo v Bisjeri, kaj ne da?«

»Da, na županstvu.«

»Tam jo je tudi priznal njen oče za svojo?«

»Da... mislim...«

»Kako... ali ne veste za gotovo?«

»Hm... Marti je pisal res nekaj takšnega...«

»Tisto pismo imam tukaj, v žepu.«

(Dalje.)

vati zarotniške družbe! Meščani, ne pozabite, da so vse te podle denunciacije imele samo namen, uplivati na vladu, da bi Vam odvzela najdražji zaklad, ki ga vsako pomosno mesto čuva kot punčico v očesu — mestno avtonomijo. Vi vsi veste, kako dobro se je klerikalcem posrečilo ta pekleni načrt. S svojim nastopanjem v deželni zborni, kjer so izrekli zaupnico vladi s tem, da so preko Hribarjeve nepotrditve prešli na dnevni red, dokazali so klerikalci jasno, da so edino le oni krivi sramote, ki je zadela Ljubljano.

Meščani! Vi ste morda že pozabili, kako so Vas klerikalci z novim obč. volilnim redom hoteli oropati samoodločitve v mestnem zastopu? In če ste se dosedaj še ubranili pogina, ki so ga vam pripravili klerikalci, kdo Vam jamči, to za bodočnost.

In, ali ste že pozabili, kako ogromne žrtve so Vam klerikalci napravili z novim cestnim davkom? Ne čutite jih še sedaj, ali boste jih v kratkem, da boste škripali z zobmi.

Meščani! Že od nekdaj je bila »Družba sv. C. in M.« Vaša posebna ljubljenska. Vaše soproje in hčere so bile ponosne, da so sodelovale na njenih prireditvah. Toda, ali ste že pozabili, da je priobčil »Slovenec« blazen članek: »Cirilmetodarija«, ki sam že zasluzi, da bi se od klerikalcev morali z največjim studom obrniti. Ali pa ste že morda pozabili, kolikokrat je »Slovenec« zasramoval poštene Vaše žene in hčerke samo, ker so sodelovale na prireditvah Družbe sv. Cirila in Metoda.

Meščani! Ne pozabite, s kako vmemu so nekdanji pošteti narodni zastopniki naših poganjali se za slovensko vseučilišče. Niso se borili samo s praznimi besedami, delali so tudi resno in naložili poseben vseučiliščni sklad. Vi vsi veste, kaj bi pomenilo vseučilišče mestu. O tem bi bilo odveč izgubljati besedi. Toda prišli so klerikalci in enostavno ukradli narodu namenjeno premoženje. Vlada, ki je svoj čas na usta svojega šefa Nemcem vkljub priznala potrebo slovenskega vseučilišča, ona ista vlada se danes iz te naše eminentno važne narodne zadeve z Nemci vred samo še krvavo norčuje. To je vspeh dr. Šusteršičeve politike. Meščani! Ali Vas ne bi bilo prav nič sram, ako bi ljudem dr. Šusteršičevega kova na čast izobesili zastave?

Kakor proti slovenskemu vseučilišču, tako so klerikalci vedno z največjo vmemu nastopali proti obrtni šoli. Skoraj milijon kron potresnega dolga je imela Ljubljana. Tega bi mesto prej ali slej moralo plačati, ker država take in enake dolgove neumiljeno izterjava. (Pragi n. pr. od 14 milijonskega posojila niti fiska neče odpisati). Izterjavala bi pa vlada dolg posebnost sedaj, ki je prede za denar. Ta dolg, ki bi ga torej mesto moralo plačati, pa je država vsled neumnega posredovanja nepozabnega Hribarja pod pogojem, da se sezida obrtna šola, mestu odpustila. Nemci so bili vsi iz sebe in so za ta čin vlado besno napadali. Klerikalci pa se niso sramovali trdit, da je Hribar storil veliko napako, ker je tako hitro sprožil vprašanje obrtne šole, češ, dolg bi se tako ali tako odpisal, obrtno šolo bi pa država na lastne stroške zidala. Kdor le od daleč pozna našo slavno Slovanom tako naklonjeno vlado, ve, kako nesramno so klerikalci lagali. Obrtno šolo bi še danes ne imeli in namesto naših fantov bi vse boljše službe pri različ. obratnih podjetjih še desetletja zasedali tujci. V svoji onemoglosti, da se je obrtna šola brez njih, da naravnost proti njim ustanovila, gredo pa klerikalci še tako daleč, da obrtni šoli niti najmanjše deželne podpore ne privoščijo.

Za razne druge strogo nemško-nacionalne strokovne šole v Kočevju imajo klerikalci dovolj denarja, za tako važno obrtno šolo, o kateri Nemci sami trdijo, da je za nas skoraj tolikega pomena kot vseučilišče, pa nimajo borega vinarja. Meščani! Ali boste takim očitnim narodnim škodljivcem gostoljubno odprli svoja vrata. Ne in stokrat ne.

Meščani! Ne pozabite, kako strašno sramoto so Vam hoteli napraviti klerikalci z Ribnikarjevo atero na glavo. Ko se je javnost že davno pomirila radi septembarskih dogodkov, šel je deželni odbor in službeno ovadil drž. pravdnika Vašega someščana jedino radi tega, ker ste mu Vi pri volitvah izrekli zaupanje. Ko bi se bil Ribnikar osumil kaknega prostega zločina, ne rekli bi ničesar. Ali da gre Slovenec in iz same maščevalnosti radi že davno pozabljenih septembarskih dogodkov denuncira lastnega brata, meščani, tega strašnega narodnega zločina ne smete in ne smete nikdar pozabiti!

Meščani! 30 let je bila Ljubljana neomadeževana, 30 let je imela samoslovensko zastopstvo. In Vi, med katerimi je še dosti tacihi, ki ste jokali veselja, ko je zmagal Slovenec na svojih tleh, bili ste vedno ponosni na neomadeževani značaj slovenske metropole. Prišel pa je klerikalci in pljunil na belo obleko Ljubljane, 7 zastopnikov dali so klerikalci onim Nemcem, ki ne privoščijo našim bratom v Celju, Celovcu in Mariboru niti najmanjših pravic.

Toda klerikalcem še vedno Ljubljana še ni bila dovolj ponižana. Dočim se vsa nemška mesta krčevito branijo izročiti svojo policijo državi, ker dobro vedo, da bi s tem žrtvovala dober kos svoje avtonomije, šli so klerikalci in hladnokrvno ponudili vladi drž. policijo v Ljubljani ne da bi zahtevali najmanjših garancij, kako se bo respektiral slovenski jezik pri novem uradu. Posledice strogega postopanja drž. policije že čutite. Deficit v narodnem oziru pa je: 10:15 nemških uradnikov več v Ljubljani. Meščani! Če je še iskrica ponosa v Vas, se vendar ne boste drenjali k jutri. Prireditvam, da bi vas odganjala ona policija, ki so Vam jo v znak velike ljubezni do Vas poklonili prireditelji kat. shoda!

Še pred par leti imeli so skoraj vsi drž. uradi v Ljubljani Slovence kot načelnike. Znano je, da je vlada po Heinovem odhodu hotela celo za dež. predsednika imenovati Slovenca, pa so to klerikalci, ki so hoteli imeti sebi vdanega človeka, preprečili. In danes? Ni ga več drž. urada, ki bi mu načeloval Slovenec. Izvzet je le drž. kolodvor, ki pa bo — to stoji pribito — po odhodu sedanjega postajenačelnika dobil nemškega gospodarja, še celo podrejeni drž. uradi kakor c. kr. okr. glavarstvo, davčni referat pri tem uradu, finančna prokuratura, davčna administracija, računski oddelki pri dež. vladi in fin. ravnateljstvu, urad za odmero pristojbin in drugi so danes v nemških rokah. Kar pa ima enkrat Nemec, to mu je »narodna posest« in brez visoke odškodnine na naš račun teh mest ne bo izpuštil iz rok. Za vse te »lepe« narodne pridobitve imamo se zopet zahvaliti izključno dičnim zastopnikom S. L. S.

Meščani! Zapomnite si, da bodo ti ljudje korakali jutri v sprevodu. In če bi jim Vi tudi samo s tem, da bi si iz radovednosti ozledali sprevod izkazali pozornost, s kakim zaničevanjem bodo pač zrl na Vas! Če je svoje dni neusmiljeni graščak kaznoval par upornih kmetov s smrtjo, nagnal je prebivalstvo vseh svojih vasi skupaj, da so gledali, kako uporniki obešajo. Podobno vlogo bi tudi Vi, meščani, igrali, če bi jutri, če tudi samo iz radovednosti gledali, kako Vaš ošabni sovražnik slavi svojo zmago.

Poklicali smo Vam, Ljubljani, v spomin samo nekatere naglavne grehe, ki so jih zagrešili klerikalci nad Vami in Vašimi otroci. Sedaj veste, kaj vam je storiti.

Štajersko.

Maribor. (Dravski most.) Naši nemčurji, z njimi pa tudi naše politične oblasti, so res ljubeznivi ljudje: da se izognejo in lažje zmanjšajo število Slovencev pri otvoritveni slavnosti, so si izmislili prav dobro pretezo. Ne sme na slavnostni prostor prav nikdo drugi, ki nima vstopnice. S tem preprečajo naši magistratovci popolnoma lahko, da ne narasejo Slovenci pri otvoritvi na Glavnem trgu številno preveč. Saj, kadar se jim zdi dovolj, se jim kratkoma več ne da vstopnice. K vsemu temu pa še zahtevajo, da si vsak sam pride po list in gredo pri tem še celo tako daleč, da jih niso dostavili niti najmerodajnejši osebam Slovencev, da niti ne slovenskim poslancem! Politična oblast, da ugodni našim negatorem, je namreč izjavila, da je pri svečanostih popolnoma neinteresirana, ter da prepričala docela mestni mariborski upravi, koga povabi in koga ne. — Vrh tega še ne moremo umeti naših negatorov, ki že itak cel mesec hujskajo in ščunjejo, da so si še naročili iz Ptuj, Celja in Gradca svoje oprode — za štafazo. Ja, ja, strah pred lastno krvjo! — Razobešanje slovenskih trobinjic po mestu na ta dan, je vlada, oziroma višja politična oblast dovolila.

Maribor. Še enkrat opozarjamo rojake, da se vedo strogo dostojno, a da ne zataje svoje narodnosti. Izdavanja naj se vsak izogiba kolikor mogoče. Seveda pa ne zahtevamo od nikogar, da bi se pustil zaliti...

Strašen umor je bil izvršen dne 17. t. m. ponoči blizu Oberwölza na gornjem Štajerskem. Dva delavca italijana sta napadla vračajočega se voznika Nikolo Cantela iz Gor. Italije. Tolika sta ga toliko časa s po-

leni, da sta ga ubila. Cantela so našli šele drugega dne dopoldne kraj poti v neki jami. Najprej so mislili, da je bil umor kriv rop, sedaj pa sodijo, da je bila vzrok zavist radi boljšega zaslužka. Prijeli so dva brata Italijana ter ju odvedli sodišču.

Dr. Robiču se zdravstveno stanje od dne do dne zboljšuje. Sicer do danes še ne more govoriti, vendar je upati, da bo skoro okrevaj. Razne.

Franc Babič.

Število dobrotnikov naše šolske družbe se je zopet pomnožilo za eno častno ime. Včeraj jutraj je umrl trgovec Babič na Dolenjski cesti, ki je zapustil svoje premoženje Ciril - Metodovi družbi. Pokojnik je bil znan narodnjak. Ki je rad daroval v narodne namene.

Franc Babič je bil rojen l. 1868. v Kranju. Posvetil se je trgovini in je pred dobrimi desetimi leti prevzel trgovino pri Jeraju ob Dolenjskem mostu. Trgovina je lepo uspevala — bila je na dobrem glasu in Babič sam je po otvoritvi dolenske železnice spopolnil svoje podjetje tako, da je ostal glavni založnik dolenske strani.

Babič je bil zadnje čase slabega zdravlja — in je določil svoje premoženje v narodne namene.

Za glavne dediče je postavil pokojni »Družbo sv. Cirila in Metoda« ter ji med drugim namenil svojo hišo na Dolenjski cesti št. 44, vredno nad 100.000 K. — Pokojni dobrotnik družbe želi, da obdrži družba hišo kolikor mogoče dolgo kot temeljno premoženje in da mu napravi na hiši primeren napis. Strankam je izgovoril eno leto brezplačno stanovanje, svojim poslom je volil skupaj 1000 K. po 1000 K. dobi tudi nekaj njegovih prijateljev. Izmed ostalih volil je omeniti, da dobi »Sokol II.« 500 K., »Glasbena Matica« 500 K., trgovsko društvo »Merkur« 500 K., Salezijanci 500 K. Njegov poslovodja Klemenc dobi hišo z zalogo na Dolenjski cesti št. 9, kjer je imel tudi trgovino. Ostalo njegovo premoženje je razdeljeno med sorodnike.

V oporoki je tudi določeno, da naj »Družba sv. Cirila in Metoda« vsa volila izplača z denarjem, naloženim na hranilne knjižice, kar izpričuje, da je pokojnik zapustil tudi lepo imetje v gotovem denarju.

Tako je pokazal naroden trgovec, kako se lepo služi narodu.

Pogreb bo jutri ob 1. popoldne. Prepeljejo ga v Krani.

Dnevni pregled.

V včerajšnji prvi dnevni notici bi moralo stati mesto »v svrhu lažnjivega obračuna« — v »svrhu lažjega obračuna« itd.

Neverjetna — ako je pri nas sploh še kaj neverjetnega — je bila včerajšnja konfiskacija. Povzeli smo neki slučaj iz življenja pok. slov. skladatelja g. Kocjančiča, kateremu je posvečena zadnja številka »Novih Akordov«. »Novi Akordi« niso bili konfiscirani, ker pa je »Dan« porabil oni slučaj, da se pokaže, kako se včasih za malenkostne stvari dela — velik krik, je bil konfisciran. Konfiskacija je nam nerazumljiva in ne vemo, kaj se sme na Slovenskem sploh še pisati. Ali naj vsako slabo voljo gotovih gospodov — plačata »Dan« in »Učiteljska Tiskarna«?

Največja ironija je pač, da v teh dneh zboruje v Haagu 20. mirovni kongres, in da se bo te dni slavnostno otvorila palača svetovnega mira v Haagu. Sliko te palače prinašajo vsi listi kot nekaj spomenik miru. Tudi govori raznih delegatov so zelo polni fraz o miru. Sešlo se je 950 odposlancev, ki sedaj v Haagu zborujejo in govore blesteče, govore o svetovnem miru. Med tem pa ko-ljejo Turki po Traciji in okoli Odrina in povsod med državami je še polno žerjavice. Evropa se je tako navadila diplomatskih laži, da že sama sebi verjame.

Kako se potvarljajo zgodovinska dejstva. Marsikdo se čudi, če čita tu in tam, da je to ali ono zgodovinsko dejstvo drugačno, kot se ga splošno slika; misli si, kako je to mogoče, kako se je to godilo, da so dejstva potvorjena. Tako se je godilo, kot se danes dogaja. Recimo: nekateri slojanski Srbom sovražni listi pišejo, da so v poslednji vojni premagali Srbi Bolgare s pomočjo Turkov in Rumunov. Vsakdo pa ve, da je bila bitka ob Bregalnici za Srbe že zmagoslavno končana, ko še ni noben Turek napravil koraka in ko še ni bil nobenega Rumuna na bolgarskih tleh — in vključno temu ti pišejo nekateri listi nesmisle, kakor, da se imajo Srbi zahvaliti za svojo zmago Rumunom in Turkom. Obadva posledna sta se upala iti nad

Bolgare šele, ko so bili ti že od Srbov premagani.

Začuden so gledali in izražali svoje obžalovanje. Nekaj nenavadnega se je zgodilo zadnje dni, kar je ljudi tako zmešalo, da niso vedeli, kakšno naj bo stališče politikarjev in gospodov, ki delajo »za narodov blago«. V svoji lojalnosti in kratkovidnosti niso spoznali, da drugi komisarjat ne bo nič boljši in da so bila tista pogajanja in obljube samo pesek v oči. Mislili so, da bo novi komisar zopet uveljavil ustavo! Tako smo veseli, če nam kdo samo namigne, da bodo zopet upoštevali paragrafe, ko je vendar tako jasno, da so samo na papirju, pa četudi pošljejo Madžari na Hrvatsko samega bana, ki bo že Madžaron. In kaj imajo od tega, ako je v Zagrebu ban ali komisar, ko pa dela Madžarom koristno politiko.

Zatelebanost diplomatov. Skrb za pripadnike onih balkanskih narodov, ki pridejo pod Črno Goro in Srbijo je zmešala diplomatov glave. Ne more se jim zameriti, če hoče se pač na Balkanu oprati sramote, ki jim jo dela zatiranje Francozov in Poljakov na Nemškem, Slovakov na Ogrskem itd. Ampak budalosti bi pa ne potrebovali delati na Balkanu; če bodo evropski diplomati švabskega kova še dolgo nastopali pri balkanskih državah, tedaj bodo še isto trohico spoštovanja zgubili, ki jim je ostala iz 10 mesečne krize. Član srbske vlade, je v razgovoru povedal, da so reprezentanti velesil zahtevali garancij za svobodo narodnosti in vere onih — zadržite smeh. Ljudje božji — Črnogorcev, ki pridejo pod Srbijo. Ti ljudje tedaj ne vedo, da je narodnost Srbov in Črnogorcev ena in ista — srbska in da izven Črne Gore ni Črnogorcev in ne vedo ti reprezentanti, da je vera državljani-ov obeh držav poveliki večini ena in ista. — Če pojde tako naprej bodo na Balkanu blaznice kmalu začeli imenovati »zavod za diplomate«.

Slovenec — župan v Macedoniji. Kakor je znano, se nahaja med srbskimi četaši še od prošle jeseni, ko je začela vojna s Turčijo, mlad, komaj dvajsetletni Slovenec Franc Gorec, po poklicu trgovski pomočnik. O Gorcu poročajo iz Belgrada, da se je hrabro boril najprej s Turki, potem pa tudi z Bolgari in srbski četaši ga imajo zelo radi, imenujejo ga pa vedno »mali Franjo«. Ko je srbska armada, s katero so se skupno vojskovali tudi četaši, potisnila Bolgare preko reke Bregalnice in zmagala trikotnik Štip—Kočane—Radovište, je bilo treba organizirati tamkaj začasno upravo na osvojenem ozemlju in tako je postal tudi naš Gorec začasni načelnik (župan) neke občine in pravijo, da so bili vsi zadovoljni z njim. Hrabro se je boril Gorec v obeh vojnah, sedaj mu pa baje omgočijo, da konča kako trgovsko šolo in ostane gotovo tam kje v novi Srbiji, za katere osloboditev se je tudi on boril.

Na Bledu prireditba danes dne 23. t. m. brata Ivan in Anton Trost (vijolina-klavir) velik koncert s strogo umetniškimi sporedom. Sodeluje odlična pianistka z Dunaja, gđ. Claire Fiedler. — Spored: Wieniawski: Koncert v a-molu op. 22. Saint-Saëus: Andantino duasi. Allegretto iz h-mol koncerta. — Smetana: Iz moje domovine II. — Chopin: Nokturna op. 9 in Sarasate: Ciganske melodije. Igra na vijolino Ivan Trost. — Liszt: Ogrska rapsodija št. XII. Na klavirju igrajo gđ. Claire Fiedler. — Balakirev: Islamey, orientalska fantazija, igra Anton Trost. — Vsi prijatelji umetnosti se naj-ujudneje vabijo, da podpirajo z mnogoštevilnim obiskom mlade umetnike v njih resnem stremljenju.

Ljubljana.

— Meščani! Na uvodnem mestu prinašamo narodne grehe naših klerikalcev. Če bi jih hoteli naštet, vse, napisati bi morali celo knjigo. Ako pa je kateri izmed vas, morda mnenja, da gre jutri za versko in ne za politično prireditev, dene naj roko na srce in naj se vpraša, ali imajo ljudje, ki bodo jutri slavili krščansko misel kaj krščanskega na sebi? Prišel bo n. pr. škof Mahnič, ki uči, da se mora iz tega, ker se molijo v cerkvi najprvo vera, potem upanje, in naposled šele ljubezen, sklepati, da Bogu ljubezen do bližnjega ni dopadljiva. Ali si morete misliti grše trditve? Narodnost je zanj poganstvo. Njegov evangelij je — sovražstvo. Mahnič je torej kriv prerok! Prišel bo iz svojega skrivališča tudi dr. Krek, ki uči, da treba liberalce v grapo pometati in da mora pošten kristjan vsak večer izprašati svoje vesti, če je dovolj sovražil liberalce. Prišli bodo še drugi n. pr. taki, ki zahtevajo, da treba bednega ljudsko-šolskega učitelja izstradati, da bo poginil kot — pes za plotom! Prišel bo na shod škof Jeglič, ki poštenega duhovnika ne mara, ki meče iz se-

menišča tihe bogaboječje gojenca vsled tega, ker imajo premalo smisla za politiko (glej slučaj Kalan), ki pa štiti in brani z vso vmemu fanatične kaplane, pa naj počno, kar se jim zljubi. In prišlo bo še mnogo, mnogo drugih, ki jim katoliško prepričanje donaja lepih dohodkov, ki so pa v srcu toliko verni, kolikor so bili svoj čas judovski pismonuki in Farizeji. Nič pa tudi prav nič ne bo kristjanskega na teh ljudeh, ki bodo jutri nastopali kot prvoborniki kršč. misli na Slovenskem. Puščoba bo vladala v njihovih prsih, lepodim bodo usta prekipela sami lepodonečih fraz. — »Po njih dejanjih jih boste spoznali«, stoji zapisano v sv. pismu. In kdor hoče te ljudi do dobrih spoznati, vzame naj v roke brošuro »Dejanja govore«, ki jo je izdalo slovensko učiteljsstvo. Zvedel bo, česa so klerikalci vsega zmožni. Kar si more človeška hudobija in izpridenost le izmisliti, vse pride prav klerikalcu, samo da more ubiti nedolžno žrtev. Sveto mu ni domače ognjišče, svet ne zakon, svete ne vse zapovedi o krščanski ljubezni. »Naš misli, zatorej pa lop po tebi«, to je klerikalno geslo. Z dokazi potrjeni navedeni so v brošuri taki slučajji brezmejnega klerikalne hudobije, da se poštenemu človeku lasje ježe na glavi. In ti ljudje bodo jutri nastopili v vlogi zastopnikov krščanske morale! Večje hinavščine svet še ni videl. A kakor je še vedno vsaka krivica doživela svoj žalosten konec — ušli božjim mlinom tudi niso Burboni — tako bo prav gotovo tudi naše klerikalce doletela enkrat še zaslužena kazen.

— Meščani! Če vam bodo klerikalni agitatorji zatrjevali, da bodo tudi klerikalci drugo leto povodom vsesokolskega izleta izobesili zastave, ne verjemite jim. Na način, ki je tudi meni dostojnim ljudem tuj, so klerikalni voditelji oropali mesta naša legitimnega zastopstva v dežel. zboru. Prelomili so kompromis in se našim voditeljem povrhu še rogali da so jim toliko zaupali.

— Meščani! Povejte klerikalcem, da še niste pozabili, kako strastno je agitiral »Slovenec« leta 1910, ko so prišli slovanski požarni brambovci v Ljubljano, da bi ja nobeden somišljenik S. L. S. slovanskim gostom na čast ne izobesil zastav. In res, izmed klerikalnih hišnih gospodarjev se takrat nobeden ni spozabil, da bi na čast popolnoma nepolitični organizaciji odel svojo hišo v praznično obleko. Ko so »Orli« svoj čas obhajali večjo slavnost v takrat še napredni Skofiji Loki, se napredni župan ni obotavljal iskreno pozdraviti jih imenom mesta. Ko pa so nekaj tednov za tem prišli Sokoli na Vrhniko, je tamošnji klerikalni župan na ostentativen način pokazal, kako neljubi so mu gostje Sokoli. Ne verujte klerikalnim obljubam.

— O dostojnosti govore v včerajšnjem »Slovencu« naši klerikalci. Oni, ki niso še nikoli poznali dostojnosti — jo žele sedaj od nas. Pisanje proti zastavam je baje surovost. Aha, saj se poznamo. Klerikalci se boje fijaska, zato so postali ponižni. Sklicujejo se na Nemčijo. Kdaj pa so nemški klerikalci domovino Slovanom izdali? Ali »Slovenec« še ve, kako je bil surov pri raznih prilikah: »Pravica na vse strani!« — vpije »Slovenec«. Mi pravimo: v imenu pravice pokažite ljudem, ki ste jim slej delali same krivice, da jih ne marate! Kaj pa političen boj kot, gospodje, ki ste ga propagirali?

— Medsebojno spoštovanje je lepa stvar — ampak tega se morajo najprej naučiti klerikalci. Taki kot so zdaj ne zaslužijo spoštovanja — ne oni, ne njih gostje.

— Kako je govoril dalmatinski bogoslovec o Sokolih? V dneih 18. 19. in 20. t. m. so zborovali klerikalni študentje v Pazinu in sicer v »Nar. Domu«, kjer ima svoje prostore tudi »Sokol«. V dobri veri, da se klerikalna mladina zbira na posvetovanje za narodno delo, so narodnjaki prepustili društvo »Dobri-la« prostore v »Nar. Domu«. In kaj so rekli klerikalni mladiči? Bogoslovec Picinč, ki je govoril o narodnem zabavnem delu, je rekel: »Sokola je treba uničiti, Sokola je treba od povsod pregnati!« Tako govori klerikalna narodna mladina v Istri. Te vrste narodna mladina pride te dni v Ljubljano, oz. danes že zboruje, Slovenci, pokažite tej mladini, ki stopa po Mahničevih stopinjah in raz. bja naše narodno delo, da je ne snate za slovensko, še manj za jugoslovansko.

— Kdo bo igral godbo pri nedeljskem sporedu: Salezijanska godba — je italijanska. »Edinost« piše: »Slovenec« ni bilo prav, da je prišlo okrog nedeljo v slovensko Ljubljano preko tisoč tržaškega slovenskega delavstva z godbo in zastavami, a prihodnjo nedeljo bodo v sprevodu na prireditvi »Slovenčevih« prista-šev korakali povabljeni gostje vse-slovenske »Slovenčeve« stranke — poljska in češka odposlanstva ter

hrvatska društva — po zvokih tiste tržaške salezijanske godbe, ki je vzgojena v najzagrizenijem slovenskem italijanskem duhu, ki po tržaških ulicah svira ob vsaki priliki najbolj hujšakaške italijanske koračnice. Pri vseslovenski prireditvi bo sodelovala godba tistih tržaških Salezijancev, ki so poleg »Lege Nazionale« najhujši raznarodovalci naše slovenske dece, pravi fabrikantje renegatstva, godba tistega zavoda, kjer je smrtni greh vsaka slovenska besedica in za Slovence vedno na jeziku nesramna psotka »ščavi«. Višek »Slovenčevga« vseslovenstva bo dosežen, ko bodo združeni Slovenci, Poljaki, Čehi in Hrvati korakali mimo njegovega uredništva po zvokih tržaško-salezijanske kamoraške »patrije v rešetu«. Garibaldijeve ali bersaljerse koračnice. Potem naj se pa le še »Slovenec« norčuje iz prireditev drugih. Z zatažitvijo slovenskega imena vse prireditve z nemško zastavo na deželni hiši slovenske Kranjske v središču vse Slovenije, slovenski Ljubljani, in z iredentarsko kamoraško »partijo v rešetu« na ulici se ima pač »Slovenec« norčevati iz česa!

— Črni gostje so zadnja dva dni začeli polniti Ljubljano. Bilo jih je polno po ulicah in po kavarnah. Vozijo se v kočijah in avtomobilih. Ljubljana je dobila svoje — slavnošno lice za klerikalni praznik.

— Slovanske goste poučite! Ako kdo v teh dneh pride skupaj s slovenskimi gosti, naj jih nekoliko pouči o naših klerikalcih, če so namreč sami kaj boljši, kakor naši — če ne, naj jih pa pri miru pustijo.

— V Spodnji Šiški bodo v nedeljo dne 24. t. m. izobešene raz hiš zastave. A ne čudite se ljudje božji zaradi tega. Šiška je napredna in kot taka ne pozdravlja katoliškega shoda. Vse zastave bodo namreč v čast komarjevi nedelji, katera se ta dan praznuje. Toliko v vednost, da ne bodo gotovi ljudje mnenja, da je Sp. Šiška deželnemu glavarju že votirala zaupnico.

— Iz Novega Vodmata. Častivredni prvak klerikalne stranke in vzor župan Joža Oražem iz Most bode na dvorišču katoliške tiskarne prodajal rimske odpustke prav po nizki ceni vsem obiskovalcem katoliškega shoda. Dalje bode kazal papeža. Vstop bodo imele samo Marijine device. Vstopnina prosta. Katera si bode ogledala papeža, dobila bode za to tudi lep spomin za vse življenje.

— Naprednjaki kolizejsk. okraja! Prireditelji takozvanega »kat. shoda« so najstrupenejši nasprotniki narodnih in gospodarskih koristi našega mesta. Opozarjamo Vas na navodila izvrševalnega odbora narodnonapredne stranke, ki naroča vsakemu somišljeniku, da to prireditve dosledno prezira. Odbor naprednega političnega društva za kolizejski okraj.

— Za časa katoliškega shoda bo vladalo po ljubljanskih ulicah takorekno obsejano stanje. Dobili smo sledeči razglas: »Ob priliki slavnostnega obhoda in cerkvene slavnosti na Kongresnem trgu, ki se imata vršiti v nedeljo 24. avgusta t. l. v okviru hrvaško-slovenskega katoliškega shoda bo Kongresni trg od česte ure zjutraj do konca slavnosti za splošni promet zaprt. V tem času je prehod preko policijskih zapahov dovoljen samo osebam, ki se izkažejo z vstopnico ali pa s prehodnico, izdano od tukajšnjega urada. Razven tega bodo ceste, po katerih se ima vršiti obhod, to so: Resljeva cesta, Cesta na lužni kolodvor, Dunajska cesta, Selenburgova ulica, Vegova ulica, Čojzova cesta, Sv. Jakoba trg, Stari trg, Mestni trg, Pred škofijo, Vodnikov trg, Poljanska cesta za čas obhoda za splošni promet z vozili zaprt. Prehodi se bodo vzdrževali po možnosti v smeri Sv. Petra ceste. Kolodvorske ulice, Marija Terezije ceste, Prešernove ulice in Franca Jožefa ceste. Stojišča izvozkov, ki se nahajajo za čas istega, kjer se vrši obhod, se bodo prelozila za čas istega v stranske ulice. C. kr. policijsko ravnanje.«

— Jubilej »Ljubljanskega Sokola«. Meseca oktobra t. l. poteče 50 let, odkar je padla sokolska iskra med nas Slovence, ko je imelo telovadno društvo »Sokol« v Ljubljani takrat z imenom »Južni Sokol« v Ljubljani, svoj ustanovni občni zbor. Tlela je sokolska zavednost med nami, le tu pa tam se je vnela. Toda v zadnjih desetletjih se je vnela in ravno v letošnjem letu, v jubilejskem letu, plameni v srih tisočero in tisočero Slovencev! Ljubljanski »Sokol« bo ta izredni jubilej praznoval na posebno slovesen način dne 11. in 12. okt. t. l. Upravičeno in častno je to praznovanje zanj. Vse slovensko Sokolstvo in vsak zaveden Slovenec se more tega zaved-

nega praznika veseliti. S pripravami za ta praznik je Ljubljanski Sokol baže že pričel. O podrobnostih bomo poročali.

— K Cankarjevemu procesu. Občinstvo, ki je prišlo predvčerajšnjim k Cankarjevi obravnavi, je bilo zelo ozlovoljeno, da je senat na predlog državnega pravdnika izključil javnost — iz strahu pred nemiri, četudi nihče ni imel namena delati nemir, ljudje so prišli samo poslušati. S temi tajnimi obravnavami je sploh križ, ker se lahko pri vsaki količini politični obravnavi izključi javnost. Koliko naprednejša je tudi v tem oziru justica v — Srbiji, kjer so celo obravnave vojnega sodišča javne! Ali švabski listi bodo seveda še dalje zasramovali Srbijo, češ, da je divja, zaostala, poluazijska država. In vendar bi ta zaničevanja Srbija lahko v marsikaterem oziru služila za vzgled »kulturni«, »napredni« itd. Avstriji, kjer so drž. pravdniki, policaji in oficirji vsega močnega, državljan ima pa samo toliko pravic, kolikor mu jih ti dovolijo. Reforme, reforme! Ali kdo nam jih hoče dati?

— So res domišljavi — ljubljanski kazinoti, ki se v »Grazer Tagblattu« zaganjajo v slovenske reklamne napise na ljubljanskih tramvajskih vozovih. Zgrajujejo se Švabi radi tega in pravijo, da dotične trdnice ne bodo nič prodale, ako njihove reklamne table ne bodo dvojezične, splot, da bodo imele velikanško škodo od samoslovenske reklame — v Ljubljani! Dotične trdnice že vedo, kaj delajo in so toliko pametne, da nočejo radi par ljubljanskih Švabov odbijati od sebe z dvojezičnimi reklamami na ljubljanskih tramvajskih vozovih 96 odstotkov ljubljanskega prebivalstva in cele ljubljanske, izključno slovenske okolice, ker te reklame so vendar namenjene v prvi vrsti prebivalstvu Ljubljane in njene okolice, ki prihaja bolj pogosto na Ljubljano. Naši Švabi bi seveda hoteli, da je v Ljubljani vse dvojezično, v Celju, Celovcu, Mariboru, Gradcu itd. mora pa biti, seveda, vse samonemško. Švabi so domišljavi in predrzni.

— Ljubljanci! V nedeljo pop. se vrši pogreb velikega dobrotnika C. M. družbe, Fr. Babiča. Izkažite poslednjo čast možu, ki je tako pokazal svojo ljubezen do naroda. Zelo umestno bi bilo, da pokažete, da znate častiti spomin narodnih mož, posebno zdaj, ko je v mestu toliko nasprotnikov naše šolske družbe. Pokažite klerikalcem, da je vam C. M. družba več nego klerikalna komedija. Pojdite in storite svojo dolžnost.

— Odbor Nar. Soc. Zveze poziva vse svoje člane, da se udeležijo jutri pogreba velikega dobrotnika Babiča v čim obilnejšem številu.

— Pogreb Franca Babiča. Gospodarsko napredno društvo za šentjakobski okraj pozivlja svoje člane, da se v največjem številu udeležijo pogreba velikega rodoljuba, društvenega odbornika Franca Babiča v nedeljo dne 24. t. m. ob 1. popoldne z Dolenjske ceste šte. 2.

— Variete večer, ki ga prirede slov. igralci v parkhotelu »Tivoli« danes v soboto in nedeljo ob 5. uri popoldan, obsega 14 popolno novih točk brez koncertnega dela, vojaške godbe. Priporočati moramo te prireditve, ker troški zadnjih predstav pod milim nebom »Kneza Semberija« so znašali preko tisoč kron ter ni za naše igrahe, ki jim hočemo pomagati iz mislije, v katero so bili pahnjeni, ni preostalo take svote, katere bi posameznikom privoščili. Današnja predstava se priredi le na občno zahtevo našega občinstva in upamo, da bo dvorana parkhotela nabito polna.

— Oder se je podrl. Jazbar Ivan, zidarski pomočnik pri Smielovskemu, je delal pri stavbi na Rimske cesti. Oder, na katerem je omenjeni stal, se je podrl in z njim vred je padel kake 4 m visoko na tla tudi Jazbar in se na celem životu poškodoval. Kdo pa ima skrbeti za trdno izdelane odre?

— Pijanec s koso in njegovo divljanje. 21. t. m. se je kolovratil po Zaloški cesti nek pijanec, ki je bil oborožen s koso. Pri mitnici je stal službo opravljajoči paznik, ki ni pijancu niti trohice žalega storil. Pustil ga je na miru, kot zahteva previdnost pijancu nasproti. Šel je pijanec in s koso uselkal Jezerška, paznika čez levo roko.

— Sokolstvo, posebno pa župa Ljubljana I., katere član je bil pokojni Babič, se udeležijo polnoštevilno pogreba blagega mecena. Zbirališče izvenljubljanskih članov ob 12. uri v Narodnem Domu. — Predsedstvo župe Ljubljana I.

— »Sužnji zlata« je glavna drama novega sporeda v kino »Idealu«.

Velekomidna je ameriška veseloigra v 2 delih »Junaki 13 polka« in vznemirjajoč smehu. Druge točke so sledeče: 1. Grobeli Tetta. (Potovalni film.) 2. Avguštna zasačijo. (Velekomidno, samo popoldan.) 3. Gaudmontov teden. (Kinematografska poročila o najnovejših dogodkih, športu, literaturi, modi v Parizu itd.) 4. Iz Pariza v Peterburg. (Mistična drama. Kaj takega se še ni videlo.) V torek »Punčka male Hildice«, sijajna komedija.

Trst.

Miru jim ne da. Kongres strokovnih organizacij, ki se je vršil pretekli teden v Ljubljani, ne da miru vsem tistim, ki so naši sozračniki. Prvi, ki so se zaleteli v ta kongres, so bili socialni demokratje in Nemci, naposled pa se je oglašil tudi »Piccolo« v četrtkovi številki in psuje in zabavlja in prerokuje, kakor zna pač. Ne vemo, čemu se toliko razburjajo zaradi tega kongresa. Saj se ni sklepalo prav nič nepoštenega in nobenemu v škodo, pač pa je bil namen kongresa le združiti strokovne organizacije na Slovenskem in pripomoči s skupnim delovanjem slovenskemu proletariatu do boljšega stanja. Ali mu tega ne privoščijo. Seveda ne. Vsi tisti, ki se zaganjajo v ta kongres brez vsake politične tendence, dokazujejo, da jim ni prav, ako stremi slovenski proletarijat po boljšem življenju. Naši nasprotniki so pač veliki egoisti in poleg tega tudi tako bedasti, da mislijo, da se smejo edino oni združevati in nihče drugi. — Da se pa godijo Slovincem krivice na vseh koncih in krajih, to mora priznati vsak, če je še tako velik sovražnik Slovencev, da ima le količjak odprte oči in količjak srca v prsih. In teh krivic se hočemo otresti. — Ni prav prijetno sklicevati kongresov ter se jih udeleževati in to le za kaprico, kakor pravijo nekateri naši naduti sovražniki. Prepričani smo, da kadar bodo imeli Slovenci vse pravice, gotovo ne bodo sklicevali kongresov. — Delavec.

Jo!, lo!, »Una misura inverosimile«, je začel »Piccolo« v svoji četrtkovi številki, kjer najaja, da je prišel na tržaški magistrat ukaz od namestništva, da mora ta odpustiti iz službe vse regnikole, in to že po preteku šestih tednov. »Hej«, gospodine »Piccolo«. Zdaj imaš priliko spoznati vsaj deloma, kako hudo je človeku, če mora zapustiti svojo službo in se podati drugam. Toda za regnikole to še ni taka nesreča, predragi »Piccolo«. Saj oni imajo pač svojo domovino, svojo državo, katera je polna vseh lepot in blagostanja (kakor praviš). Torej njim ne bo hudo se povrniti, ker tam se jim ne gode nobene krivice. Saj celo pristni avstrijski Italijani kopnijo po Italiji, oziroma želijo, da bi razgnili enoglavni orel svojo perot tudi po tukajšnji njihovi domovini. Torej ne bo hudega. Regnikoli naj se le spomnijo, da tudi ljudje trpijo krivice. V tolažbo naj pogledajo n. pr. Slovence, ki so tlačeni v svoji lastni državi, na svoji lastni zemlji, tako da jo morajo zapustiti in oditi v Ameriko in druge kraje ter si tamkaj trdo služiti svoj vsakdanji kruh ter gledati, kako se masi v njegovi deželi privdandran tuje. Nemec ali pa Italijan, in celo regnikole. »Piccolo«, kako pride do tega, da je šlo v zadnjih 10. letih v Ameriko okrog 50.000 Slovencev, v Trstu pa čepi v službi pri mestnem magistratu na tisoče regnikolov. Že večkrat smo zapisali, da je v Trstu okrog 40.000 regnikolov, ki so dospeli semkaj iz Italije vsled protežiranja tržaškega mestnega magistrata, ki ima obrneno vedno eno oko v Italijo. Naši ljudje pa gladujejo. Čas je torej, da je prišel tak ukaz od namestništva na magistrat. Sramota je vendar za vsako državo, ki mirno gleda, kako morajo lastni državljani v tujino, zato ker jim tuji državljani izpodjedajo kruh.

Prijateljevega konja prodajal. Matej Cavalich, stanujoč v Šklednju št. 1216, se je seznanil pred nekajimi časom z nekim Francem Kotnikom iz Senčurja (Kranjsko.) Ker se je kazal Kotnik precej revnega, ga je povabil Cavalich, naj gre spat v hlev, kjer je imel svojega konja. In tako je spal Kotnik večkrat zaporedoma v Cavalichovem hlevu. Nekoliko dni pozneje, t. j. v ponedeljek, pa je sklenil Kotnik dobiti na vsak način vsaj nekoliko denarja, in ker ni hotel priti sam y žep, je sklenil, da napravi kupčijo. Šel je v neko krčmo v Šklednju in tamkaj je povedal enemu izmed gostov, da ima na prodaj konja, dobrega konja, za katerega je dal 300 K. Ker potrebuje denar, ga proda njemu za 100 K. Naposled sta se pogodila za 70 K. Sklenila sta, da se najdeta zvečer na določenem mestu, odkjer poideta po konja. Kotnik je odšel, v krčmo pa je prišel Cavalich, pred katerim se je pohva-

lil gost, da je pravkar kupil konja za 70 K, po katerega pojde zvečer. Na vprašanje od koga je kupil konja, mu je odgovoril gost, da od onega, ki je ravnokar odšel iz krčme. »Salament!« si je mislil Cavalich, »ta človek je yendar uboga para, brez konja. Kako naj ga vendar proda. Ti šment, pa če se poloti mojega konja? Cavalich je šel na policijo in povedal vso stvar. Dali so mu dva policijska agenta, in vsi trije so se skрили v hlev. Kmalu nato pa je prišel v hlev Kotnik z gostom in mu dejal: »Tu je konj. Dajte mi 70 K, potem pa ga peljite kamor hočete.« — Kakor da bi zrastle iz zemlje, so stali pred obema Cavalich in agenta in prodajalec Kotnik je bil takoj aretiran in odpeljan na policijo.

Izjava! Da se izognem preračemu podtikanju izjavljam, da nisem v zvezi z novicami iz Trsta y včerajšnjem »Dnevnu«. To mi lahko tudi uredništvo potrdi. Tudi se ne strinjam, da se popolnoma zasebne zadeve in celo osebno naštevanje glede izpitov vlačijo v javnost, Ivan Dimnik.

Društva.

Društvo za zgradbo sokolskega doma »Sokolu I.« v Ljubljani pozivlja svoje članstvo in člane »Sokola I.«, da proslavi orlovske slavnosti v dneh katoliškega shoda — s tem, da prireja denarne zbirke za zgradbo prepotrebne sokolske telovadnice »Sokolu I.«

Telovadno društvo »Sokol« v Zagorju ob Savi priredi v nedeljo dne 24. avgusta t. l. javno telovadbo, spojeno z ljudsko veselico, srečolov, ples itd. na vrtu poleg »Sokolskega doma«. Pri veselici svira slavna rudniška godba iz Zagorja. Za krepčila bode skrbjeno v raznih paviljonih. Začetek ob 3. uri popoldan. Vstopnina 40 v za osebo. — Odbor.

Eksplodizija v Pulju.

Poročilo očividca.

Sporočam Vam o grozni nesreči, ki se je pripetila danes dopoldne okoli 10. ure. Stal sem na straži pri fortu Bourguignon. Par sto korakov proč je strelišče, kjer preizkušajo težke topove za mornarico. Tam na širnem morju je plula nemška križarica Goeben. Kar strahovito počni na strelišču, morje zapluskalo in ko se razkadi dim okoli topa, sem opazil človeka ležati nepremično na tleh. Proč od njega so ležali temni kosi — bile so to noge, ki jih je nesrečnik odtrgal. Nastal je vrvež in vrvež, takoj smo zaznali, da se je zgodila nesreča. In že je hitel v eni sapi na naš fort inženir Benda in telefoniral o nesreči. Par trenutkov potem smo že čuli zategle glasove avtomobilne trombe — hiteli so na pomoč. Po cesti so hiteli belooblečeni mornarji z nosili in drugo pravico, ropotali so vozovi tam mimo nas — vse je hitelo na kraj nesreče. Kakor pravijo, sta 2 mrtva, več ranjenih. Admiralu je odtrgalo obe nogi.

Natančneje poročilo.

Prvi strel je bil normalno oddan. Ko so nabili top za drugi strel, je nenadoma eksplodiral z grozovitim pokom. Na mestu so bili trije mornariški artiljeristi mrtvi, deloma pomečkani, deloma strašno razmesarjeni. Enemu je bila glava vsa zdrobljena in leva roka odtrgana. Druga je na čuden način vrglo proti topu in popolnoma zmekčalo. Posamezni kosi trupel so bili razmetani na vse strani. Nekateri deli eksplodiranega topovega zatvora so zadelj podadmirala Lanjusa, ki je stal pred leseno delavnico, okrog 150 metrov oddaljen od topa, ter so mu zdrobili noge. Mnogo artiljeristov in delavcev je težko ranjenih. Kosi eksplodiranega zatvora so leteli nepravilno na vse strani, tako se nekaterim v najbližnji bližini topov ni nič zgodilo, medtem ko so bili daleč stoječi ljudje ranjeni. Glavni vijak je odneslo na 400 metrov. Nekateri mornarje je sam zračni pritisk vrgel na tla. Težko ranjeni so še inženir Tiel iz Plinija, mornariški predmojster Mihajlo Gregorič iz Trsta, 49 let star, topničar Fortunato Djamarčič, 24 let star, Manj poškodovani so 20letni mornar Edmund Hotze, 19letni mornar Otton Blaške, 48letni arzenalski delavec Ivan Radolovič. Mrtvi so topničarja Stjepan Surc in Tomo Cisko iz Splita in mornar Edvard Škorinjak s Hrvaškega, ki je prišel šefe pred par dnevi v službo. Po vsem mestu vlada zaradi te nesreče nepopisno razburjenje. Tudi na hišah v bližini strelišča je veliko škode. Posebno veliko oken je bilo vsled zračnega britiska nobitih

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

PROTEST PROTI KAT. SHODU.

Gorica, 22. avgusta. Protestiramo proti katoliškemu shodu. Proš s hujšakači in izdajalci narodni!

Zavedni Ravničani.

DEDEGAČ.

Carigrad, 22. avgusta. »Tanin« poroča, da so Grki zapustili Dedeagač. Bolgari še niso zasedli mesta. Tudi grško brodogradnja je odplula iz pristanišča.

DRINOPOLJSKO VPRAŠANJE.

Carigrad, 22. avgusta. V dobro informiranih političnih krogih se trdi, da se vrše zaupni privatni pogovor med Bolgarijo in Turčijo, tičoč se Drinopolja.

Petrograd, 22. avgusta. V tukajšnjih vladnih krogih so nekaj dni sem že naklonjeni k temu, da se opusti vsaka posebna akcija Rusije v svrhu izpraznenja Drinopolja. Nasproti temu se pa zdi, da bo Turčija ubogala ruski nasvet, da naj ne prekorači Marice. Turčija se je temu načrtu, kakor se poroča, že odpovedala. V Carigradu delajo na to, da se drinopoljska zadeva čim preje reši, če treba tudi v formi ultimata. Turčija ni pripravljena še dolgo prenašati mobilizacijo.

KURIR V SOFIJI.

Sofija, 22. avgusta. Posebni kurir je odpotoval iz Sofije v Bukarešto z ratificirano mirovno pogodbo.

ŽELEZNICNI PROMET.

Belgrad, 22. avgusta. Direktni železnični promet med obema državama s prestopom v Slekovem, je uspostavljen.

DIPLOMATI.

Petrograd, 22. avgusta. Avstro-ogerski veleposlanik Thurn zapusti svoje mesto. O nasledniku se ne ve. Drugega kot to, da sedanji avstro-ogerski poslanik v Bukarešti Fürstenberg ne bo njegov naslednik.

UPRAVA V NOVIH SRBSKIH KRAJIH.

Belgrad, 22. avgusta. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Upravi novih srbskih krajev posveča vlada največjo pozornost in o tem se razpravljajo na vseh ministrskih konferencah, ker to je sedaj najvažnejše vprašanje v Srbiji. Vlada hoče na vsak način urediti državno upravo v novoosvojenih krajih tako, da bo naravnost vzorna in se pošilja tja samo najmožnejši in najkorektniji uradniki, katerih naloga je, ustvariti v novoosvojenih krajih popoln red, tako, da izginijo takoj vsi sledovi turškega režima.

Javna varnost je v novooslobojenih krajih že zdavnaj popolna, tako, da v krajih, kjer je poprej vladala največja anarhija, potečejo celi meseci, da se ne zgodi noben kriminalni slučaj, ker dober policijski aparat z močnim orožništvom vzdržuje red in mir in prebivalstvo, ki poprej nikdar ni bilo varno življenja, izraža svojo zadovoljnost nad srbsko upravo, ki mu je prinesla mir in red. Uradništvo dobiva, da čim vestneje opravlja službo, posebne doklade.

ŠOLSTVO V SRBSKIH NOVOOSLOBOJENIH KRAJIH.

Belgrad, 22. avgusta. Srbska vlada ne bo ovirala ustanavljanja nesrbskih šol v novooslobojenih krajih, v kolikor bodo one potrebne, ali v vseh šolah brez izjeme se bo morala poučevati srbsčina in sicer v toliki meri, da se je bodo otroci popolnoma naučili in srbska zgodovina šolski obisk bo pa takoj obilnat za vse.

VAŽNA ODREDBA VOJNEGA MINISTERSTVA.

Dunaj, 22. avgusta. V prihodnjih dneh izide odredba vojnega ministerstva, da se imajo takozvani Nazareti in sploh osebe, ki se branijo nositi orožje pridelati sanitetni službi in ne kaznovati, kakor se je to dogajalo do sedaj.

Odgovorni urednik Radivoj Korenč. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Spretna šivilja se takoj sprejme. Kje pove »Prva anončna pisarna«. 757-3

Dobra gostilna, tudi na deželi, se išče v najem. Ponudbe na »Prvo anončno pisarno«. 746-6

Dve gospodični z lepim premoženjem se želita seznaniti z inteligentnima gospodoma. Šifri: »Rožica«, »Danica«, poštno-ležeče Lukovica 761-1

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskreno-ljubljeni brat, svak in stric, gospod

Franc Babič

trgovec, gostilničar in posestnik

danes zjutraj ob 5. uri, previden s tolažili sv. vere, v starosti 46 let, po dolgi, mučni bolezni mirno in vdano v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega rajnika bo v nedeljo, dne 24. avgusta ob 1. uri popoldne iz hiše žalosti, Dolenjska cesta št. 2, kjer se truplo svečano blagoslovi in na to prepelje skozi Šiško v Kranj, ter se tam vrši sprevod ob 6. uri zvečer na farno pokopališče v Kranju.

Posmrtni maše se bodo služile po več cerkvah.

Bodi blagemu rajniku prijazen spomin!

V Ljubljani, dne 22. avgusta 1913.

Žalujoči ostali.

Telovadno društvo „Sokol II.“ v Ljubljani naznanja žalostno vest, da je njega zvesti član, brat

Franc Babič

danes ob 5. zjutraj, mirno preminul.

Pogreb bo v nedeljo, 24. t. m. ob 1. popoldne iz hiše žalosti, Dolenjska cesta št. 2.

Požrtvovalnemu bratu večen spomin!

V Ljubljani, dne 22. avgusta 1913.

Odbor.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša iskreno-ljubljena sestra, teta, gospa

Marija Resman
rojena Prelesnik

v petek dopoldne po dolgi in mučni bolezni, previdna s svetotajstvi mirno in vdano preminula.

Pogreb rajnice se vrši v soboto dne 23. avgusta ob pol 4. uri iz hiše žalosti Račevske ceste št. 9 na pokopališče k Sv. Križu.

Bodi rajnici prijazen spomin.

Ljubljana, 22. avgusta 1913.

Žalujoči ostali.

Teodor Kunc
Prešernova ulica št. 5, I. nadstropje.

Damski modni salon
za angleška in francoska
.. dela se priporoča. ..

Stanovanja

z dvema sobama, kuhinjo in pri-tiklinami se oddajajo za november-termin v Spod. Šiški, Kolodvorska ulica št. 181.

Službo išče

mlad, inteligenten mož, s par razredi srednje šole, vešč slovenščine, arbohrvaščine, nemščine in pisarniških poslov. Rad prevzame tudi kako drugo službo izven pisarne. Nastop 15. septembra. Blagohotne ponudbe pod „Cirilica“ na „Prvo anončno pisarno“.

Na izbiri pošilja tudi na deželo: Kra-
BLUZE krila, kostume,
nočne halje,
perilo in vsako
modno blago.
Solidna tvrdka:

M. Krištofič - Bučar
Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.
Neprekosljiva v
otroških oblekah
.. in krstni opravi. ..

Kavarna
odprta celo
noč.
„LEON“
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Dve gospodični
iz boljše rodbine iščeta

stanovanje s hrano

in če mogoče s klavirjem. Ce-njene ponudbe takoj pod šifro: „1001“ na „I. anončno pisarno“.

Službo domačega kelarja ali mizarja

želi nastopiti v kakšni graščini ali tovarni na Štajerskem ali Kranjskem mlad, ne nad 30 let star, sodnijsko neomadeževan mož. Službo nastopi lahko takoj ali 1. septembra t. l. — Naslov pove „Prva anončna pisarna“.

Simon Praprotnik
Jenkova ulica 7.

priporoča slavn. občinstvu svojo veliko zalogo ledentkov, vrtnih
:: miz, stolov ::
in sploh vsa v mi-zarsko obrt spada-joča dela.

Delo solidno, zmerno
cene, postrežba točna.
Ceniki se pošiljajo
franko in zastoj.



FR. P. ZAJEC

Ljubljana, Stari trg št. 9

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblast-veno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod.



Dalnogleda, toplotmere, in
zrakomere
vseh vrst.
Očala, ščipal-niki natančno
po zdravni-škem receptu.
Cenike pošiljam na
zahtevo za-
stoj in poš-
tne prosto.

Lasne kite

najfinejše kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lase in brado „Neril“ po 2 in 4 K — toaletne potreščine — lasulje, brade in druge potreščine za maskiranje, vse po zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli

brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1,

(vogal Mestnega in Starega tga).
Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okus-
no. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marjtin trg-Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopijih, pohištvo in blago, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1912. se je zavarovalo 21.380 oseb za kapital na 180 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1113 milijonov kron. — Premoženje družbe znaša nad 434 milijonov kron.

Laška kuhinja

v Ljubljani.

Od danes naprej se dobe vsak dan
sveže morske ribe
in najboljšo vino Teran iz de-želne kleti **Parenco**

Del. glavnica:

8,000.000 K.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraz-novrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Rezervni fond K 58.461.432.56. — Izplačane
odškodnine in kapitalije K 123.257.696.77.

„SLAVIJA“ v zajemno zavarovalna banka v Pragi.

Vsa pojasnila daje

Generalno zastopstvo v Ljubljani

čigar pisarne so v lastni
bančni hiši

Po velikosti druga zajemna za-aro- inica naše
države, vseskozi slovensko-narodno pravno.

v Gosposki ulici št. 12.

Zavaruje v vseh premijskih proti požarnim ško-dam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in na-kulatno. Uživa najboljši sloves, koder postane.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvi-
ni pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevate misli.

Slovenci! Spominjajte se naše prekoristne
Ciril in Metodove šolske družbe!

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gosposka ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga veeno na izbero. — Spre-jema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmjerne. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gume iz svile in blaga, trpežne tudi za eksport po morju.

229

Mednarodno spedijsko podjetje

R. RANZINGER, Ljubljana.

Ustanovljeno 1878.

Telefon št. 60.

Podjetje za prevozno ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicija in skladišča. — Ekspresni promet obojev. — Transport in shranitev mobilja. — Agentura avstrijskega Lloydja.

Pisarna v mestu: Šelenburgova ulica 3. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

Dr. Ravnihar

vljudno naznanja, da je preselil svoje
pisarniške prostore

na Miklošičevo cesto št. 26

(Sodna ulica št. 9., Bahovčeva hiša,
pred justično palačo).

Zastonj dobi panama slamnik

kdor kupi pri meni blaga v vrednosti čez K 40.—. Imam priznano ogromno zalogo kostumov, paletov, kril in bluz za dame in deklice, oblek, površnikov in klobukov za go-spode in dečke, kakor tudi dežnih plaščev in pelerin po izvanredno nizkih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

3

v Ljubljani, Židovska ulica

3

Židovska ulica

Prodaja

radi pozne sezije po zelo znižani ceni
.. slamnike za dame in deklice. ..

Modni salon

STUCHLY-MASCHKE

: Žalni klobuki vedno v zalogi. :

3

v Ljubljani, Židovska ulica

3

Židovska ulica